DOMSTOLENS KENDELSE
20. marts 1991 *

I sag C-115/90 P,

Mariette Turner ved advokat Marc Uyttendaele, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Schmitt, 62, avenue Guillaume,

appellant,

angående en appel af dom afsagt den 22. februar 1990 af Retten i Første Instans i sag T-40/89 (offentliggjort summarisk i Sml. II, s. 55),

den anden part i appelsagen:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Sean Van Raepenbusch, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget og med valgt adresse i Luxembourg hos Guido Berardis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene T. F. O'Higgins, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias og M. Díez de Velasco samt dommerne Sir Gordon Slynn, C. N. Kakouris, R. Joliet, F. A. Schockweiler, F. Grévisse, M. Zuleeg og P. J. G. Kapteyn,

generaladvokat: M. Darmon
justitssekretær: J.-G. Giraud

under henvisning til procesreglementets artikel 119,

* Processprog: fransk.

på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved appelskrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 24. april 1990 har Mariette Turner i medfør af artikel 49 i EØF-statutten samt de tilsvarende bestemmelser i EKSF- og Euratom-statutterne iværksat appel af en af Retten i Første Instans afsagt dom af 22. februar 1990 (sag T-40/89, offentliggjort summarisk i Sml. II, s. 55). Ved dommen frifandtes Kommissionen i den af Mariette Turner anlagte sag, hvorunder der var nedlagt påstand *dels* om annullation af en afgørelse, truffet af Kommissionens generaldirektør for personale og administration, som anført i dennes meddelelse af 1. juli 1987, hvorved bedømmelsesrapporten vedrørende Mariette Turner for perioden fra 1. juli 1983 til 30. juni 1985 blev opretholdt uændret, *dels* om, at det pålægges Kommissionen at opfylde sine forpligtelser over for sagsøgeren.

2 Ved dom af 27. april 1989 afviste Domstolen det andet punkt i sagsøgerens påstand, som gik ud på, at det skulle pålægges Kommissionen at opfylde sine forpligtelser. Ved Domstolens kendelse af 15. november 1989 blev sagen henvist til Retten i medfør af Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.

3 Ved ovennævnte dom af 22. februar 1990 tog Retten ikke Mariette Turner's påstand til følge.

4 Vedrørende de faktiske omstændigheder, som ligger til grund for tvisten mellem Mariette Turner og Kommissionen, udtalte Retten:

»Mariette Turner er placeret i Kommissionens Generaldirektorat IX som rådgivende læge ved Afregningskontoret for den Fælles Sygeforsikringsordning i Bruxelles.

Den 7. oktober 1987 indbragte hun en klage i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, første afsnit. Klagen var rettet mod afgørelsen af 1. juli 1987, som opretholdt bedømmelsen af sagsøgeren for perioden 1. juli 1983 til 30. juni 1985. Sagsøgeren har påstået den pågældende bedømmelse annulleret med henvisning til, *at* den indeholdt lavere analytiske vurderinger end dem, der er indeholdt i bedømmelsen for perioden 1975-1977, som må være bedømmelsens udgangspunkt, når der ikke foreligger bedømmelser for de mellemliggende perioder, og *at* disse ændringer skulle begrundes.

Herom bemærkes, at bedømmelsen for perioden 1977-1979 blev annulleret ved Domstolens dom af 21. marts 1985 (sag 263/83) på grund af tilsidesættelse af pligten til underretning og høring, og at bedømmelsen for perioden 1981-1983 blev annulleret ved Domstolens dom af 16. december 1987 (sag 178/86) på grund af tilsidesættelse af begrundelsespligten. Efter aftale med Mariette Turner havde administrationen ikke udfærdiget bedømmelse for perioden 1979-1981.

Gennemgangen af de analytiske vurderinger, således som de fremgår af den endelige affattelse af den omtvistede bedømmelse, viser, at hvad angår 'Kvalifikationer' — bedømt med udgangspunkt i seks rubrikker og underrubrikker — opnåede sagsøgeren for bedømmelsesperioden 1983-1985 tre karakterer med 'meget godt' og tre karakterer med 'godt', der fordeler sig således:

— under rubrikken '1. De for arbejdet på det pågældende område nødvendige kundskaber', karakteren 'meget godt',

— under rubrikken '2. Egnethed':

  — karakteren 'meget godt' for hver af de to underrubrikker, 'udtryksfærdighed — skriftlig' og 'udtryksfærdighed — mundtlig',

  — karakteren 'godt' for hver af de tre underrubrikker, 'forståelse', 'vurdering' og 'organisationsevne'.

Samtlige karakter var forsynet med en kommentar, hvori det navnlig udtales, at 'dr. Turner er veluddannet med meget god lægelig erfaring ...', og at 'karakteren meget godt svarer til et særligt højt niveau'.

For referenceperioden 1975-1977 havde sagsøgeren under 'Kvalifikationer' som fælleskarakter opnået 'over gennemsnittet' med kommentaren, 'meget god viden om forebyggende medicin'.

Med hensyn til 'Tjenstlig indsats', som bedømmes i fire rubrikker, opnåede sagsøgeren for bedømmelsesperioden 1983-1985 tre karakterer 'meget godt' og en karakter 'godt', der fordeler sig således:

— karakteren 'meget godt' under hver af de tre rubrikker: '1. Kvaliteten af det udførte arbejde', '3. Regelmæssighed i arbejdsindsatsen' og '4. Evne til at tilpasse sig tjenestens krav',

— karakteren 'godt' under rubrik '2. Hurtighed i udførelsen af arbejdet'.

Samtlige disse karakterer var forsynet med en kommentar, hvori det navnlig udtales, at 'dr. Turner ... udmærket har tilpasset sig arbejdskravene', og at de tre bedømmelser om arbejdets kvalitet, regelmæssighed i arbejdsindsatsen og tilpasning til tjenestens krav 'som også ligger på et meget højt niveau, bærer vidnesbyrd om, at den pågældende meget godt har tilpasset sig sine opgaver som rådgivende læge ...'.

For referenceperioden 1975-1977 havde sagsøgeren under 'Tjenstlig indsats' opnået én karakter 'over gennemsnittet' forsynet med kommentaren, 'meget samvittighedsfuld ved varetagelsen af opgaverne'.

Kommissionen behandlede sagsøgerens ovennævnte klage, hvorpå den den 23. marts 1988 traf en beslutning rettet til sagsøgeren den 18. april 1988. Heri udtalte Kommissionen, at den ikke ser sig i stand til at forbedre de analytiske vurderinger i bedømmelsen for perioden 1983-1985, hvorved det dog anerkendes, at der faktisk burde have været givet en særlig begrundelse for visse af de pågældende analytiske vurderinger. Kommissionen tilføjede, at den ville anbefale bedømmerne at anføre visse begrundelser.

Ved skrivelse af 5. juli 1988 anmodede sagsøgerens advokat bedømmeren i appelleddet om at følge Kommissionens anbefaling og ændre bedømmelsen.

Denne sag blev anlagt den 15. juli 1988.

Ved skrivelse af 20. juli 1988 oversendte generaldirektøren for personale og administration i Kommissionen til sagsøgeren den ændrede del 11 til sagsøgerens bedømmelse for perioden 1983-1985; den var forsynet med supplerende kommentarer navnlig angående 'Kvalifikationer' og 'Tjenstlig indsats'. I retsmødet den 25. januar 1990 oplyste Kommissionens befuldmægtigede, som herved berigtigede en skrivefejl i dokumentet bilagt skrivelsen af 20. juli 1988, at man under rubrikken 'Generel bedømmelse' skulle læse, at 'dr. Turner er *meget* veluddannet ...'.«

5 Retten sammenfattede de anbringender, som var blevet gjort gældende for den, således:

»... Sagsøgeren har med henvisning til bestemmelserne i artikel 5, andet afsnit, i den af Kommissionen den 27. juli 1979 fastsatte vejledning i bedømmelse af tjenestemænd foreholdt Kommissionen, at den ikke har begrundet den ændring af de analytiske vurderinger, der blev anlagt med hensyn til sagsøgeren ved udarbejdelsen af den anfægtede bedømmelse, når disse ses i forhold til referencebedømmelsen for perioden 1. juli 1975 til 30. juni 1977.

Sagsøgeren har gjort gældende, at kombinationen af de tre karakterer 'meget godt' og de tre karakterer 'godt' i bedømmelsen af kvalifikationerne udtrykker en lavere analytisk vurdering i forhold til karakteren 'over gennemsnittet', som der blev givet hende i referencebedømmelsen. Hun gør ligeledes gældende, at kombinationen af de tre karakterer 'meget godt' og én karakter 'godt' for bedømmelsen af den tjenstlige indsats udtrykker en lavere analytisk vurdering i forhold til karakteren 'over gennemsnittet', som hun fik tildelt i referencebedømmelsen.

Sagsøgeren finder, at bedømmeren i medfør af reglerne i vejledning i bedømmelse af tjenestemænd var pligtig at begrunde hver enkelt analytisk vurdering, der blev fastsat til et lavere niveau end niveauet 'meget godt', idet der består symmetri og ligeværdighed mellem karakteren 'normal' og karakteren 'godt'.«

6 Retten frifandt Kommissionen for Mariette Turner's påstande og bemærkede herved først:

»Det står fast, at den anfægtede bedømmelse og bedømmelsen for perioden 1975-1977 blev udarbejdet på grundlag af forskellige bedømmelsesordninger, idet de nye bestemmelser om bedømmelser blev vedtaget af Kommissionen den 27. juli 1979.«

7 Herefter udtalte Retten:

»Det må fastslås, at Kommissionen, da den erstattede en bedømmelsesmetode, der bygger på tre generelle karakterer, 'over gennemsnittet', 'normal' og 'under gennemsnittet', med en bedømmelsesmetode, som omfatter seks rubrikker og underrubrikker vedrørende 'Kvalifikationer' samt fire rubrikker vedrørende henholdsvis 'Tjenstlig indsats' og 'Tjenstlig adfærd', ønskede yderligere at differentiere og nuancere de analytiske vurderinger ved bedømmelsen af tjenestemænd. En sådan ændring af metoden indebærer nødvendigvis, at forholdet mellem den tidligere og den nye bedømmelsesmetode ikke kan angives ved hjælp af en fast omsætningsformel.

Selv om der mellem karakteren 'normal' og karakteren 'godt' består et forhold med symmetri og ligeværdighed, må det i dette tilfælde dog fremhæves, at vurderingen vedrørende 'Kvalifikationer' og 'Tjenstlig indsats' medførte karaktererne 'godt' i kombination med en række karakterer på 'meget godt' henholdsvis lig med eller større end antallet af karakterer på 'godt', og at samtlige nævnte karakterer inden for vurderingerne af generel karakter er forsynet med kommentarer, som fremhæver, at dr. Turner er meget veluddannet, har en meget god lægelig erfaring og meget godt har tilpasset sig arbejdet.

Tilsvarende må det fastslås, at tildelingen af den generelle karakter 'over gennemsnittet' for bedømmelsen af 'Kvalifikationer' og 'Tjenstlig indsats' også ved den tidligere bedømmelsesmetode fremkommer ved kombinationen af forskellige analytiske vurderinger, idet bedømmerens endelige karakter ikke nødvendigvis betyder, at den bedømte tjenestemand for hver enkelt evalueringsfaktor havde udvist de klart højere kvaliteter, der måtte kræves for at opnå karakteren 'meget godt' i forbindelse med den nye metode.«

8 På grundlag af denne argumentation fastslog Retten:

»Det følger af de ovenstående bemærkninger, at de analytiske vurderinger, bedømmerne anlagde vedrørende kvalifikationer og tjenstlig indsats for bedømmelsesperioden 1983-1985 ikke kan betragtes som en for sagsøgeren ugunstig ændring i forhold til de vurderinger, der blev anlagt med hensyn til hende for perioden 1975-1977, hvilken ændring ville have krævet en passende begrundelse. Anbringendet om tilsidesættelse af bestemmelserne i artikel 5, andet afsnit, i vejledning i bedømmelse af tjenestemænd kan derfor ikke tages til følge.«

9 Til støtte for appellen har appellanten fremsat ét anbringende om tilsidesættelse af bedømmelsesvejledningens artikel 5, andet afsnit, der pålægger Kommissionen at begrunde enhver ændring af den analytiske vurdering i forhold til den foregående bedømmelse. Ifølge appellanten har Retten fejlagtigt udtalt, at de analytiske vurderinger i bedømmelsen for perioden 1983-1985 ikke var lavere end vurderingerne i referencebedømmelsen, der konkret dækkede perioden 1975-1977, og at Kommissionen følgelig ikke havde været pligtig at begrunde de analytiske vurderinger i bedømmelsen for perioden 1983-1985, som imidlertid var lavere end vurderingerne i referencebedømmelsen og derfor skulle have været begrundet af Kommissionen.

10 I forbindelse med det nævnte anbringende har appellanten gjort gældende, at det fremgår af præmisserne til den appellerede dom, at Retten sammenblander de forskellige former for bedømmelsespunkter, idet den for hver enkelts vedkommende afvejer karaktererne »godt« og »meget godt«. Hermed går Retten imod den objektive interesse, som udgøres af de differentierede kolonner, hvilket medfører vilkårlighed. For øvrigt tilsidesætter Retten, når den henviser til de almindelige bemærkninger fra bedømmeren for at klargøre de analytiske vurderinger, anbefalingen i bedømmelsesvejledningen, hvorefter det er de analytiske vurderinger, der bør være afgørende for de almindelige bemærkninger.

11 Kommissionen har gjort gældende, at karakteren »godt« angiver det høje niveau, der forventes af en EF-tjenestemand, hvorfor karakteren følgelig svarer til vurderingen »normal«. Det må følge heraf, at tildelingen i de seks kolonner under bedømmelsespunktet »Kvalifikationer« af tre karakterer »meget godt« og tre karakterer »godt« svarer til den tidligere samlede bedømmelse »over gennemsnittet«. Ap-

pellantens anbringende, hvorefter denne tidligere vurdering bør komme til udtryk ved seks karakterer fordelt alene mellem kolonnerne »meget godt« og »udmærket«, er udtryk for en fejlagtig opfattelse af formålet med det nye evalueringssystem, som er bedre end tidligere til at kunne nuancere de analytiske vurderinger vedrørende tjenestemændene. Med hensyn til bedømmelsespunkterne »Tjenstlig indsats« svarer de tre karakterer »meget godt« i forbindelse med én karakter på »godt« til den tidligere generelle vurdering »over gennemsnittet«. Angående bedømmelsespunktet »Tjenstlig adfærd« blev appellanten betydeligt bedre bedømt i forhold til, hvad der var tilfældet i referencebedømmelsen.

12 Først bemærkes, at Retten med rette har antaget, at alene en ændring i ugunstig retning af de omtvistede evalueringer i forhold til dem, der er indeholdt i referencebedømmelsen, krævede en behørig begrundelse efter artikel 5, andet afsnit, i Kommissionens bedømmelsesvejledning af 27. juli 1979.

13 Det bemærkes herefter, at Retten — da den fandt, at de omtvistede evalueringer ikke udgjorde en ændring i ugunstig retning af bedømmelsen af sagsøgeren i forhold til dem, der var blevet foretaget for perioden 1975-1977 — foretog en bedømmelse af faktisk karakter, der ikke kan prøves af Domstolen, idet appel er begrænset til retsspørgsmål, jf. artikel 51 i EØF-statutten for Domstolen.

14 Den af Mariette Turner iværksatte appel, som åbenbart ikke kan påkendes, må derfor afvises i medfør af procesreglementets artikel 119.

Sagens omkostninger

15 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger. I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv deres egne omkostninger i sager anlagt af de ansatte ved Fællesskaberne. I medfør af procesreglementets artikel 122 finder artikel 70 ikke anvendelse ved appel iværksat af en tjenestemand eller øvrig ansat i en institution, rettet mod institutionen. Da Mariette Turner ikke har fået medhold, pålægges det hende at betale appelsagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) Appellen afvises.

2) Det pålægges Mariette Turner at betale appelsagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 20. marts 1991.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident